

[Dorte Bennedsen]

kender dog klart, at hvis miljølovgivningen ikke skal blive for stiv eller forældes for hurtigt, så er et vist omfang af bemyndigelser nødvendigt.

Men vi vil gerne under det kommende udvalgsarbejde drøfte med ministeren, om det ikke er muligt uden skade for fleksibiliteten dog at begrænse bemyndigelserne, ligesom vi for de bemyndigelser, der bliver tilbage, ønsker en væsentlig bedre præcisering af, hvorledes ministeren har tænkt sig at anvende dem.

Som før nævnt finder vi pakken vanskeligt overskuelig og unødigt belastende for kommuner og amter. Jeg skal da ingeniende skjule, at problemerne med at overskue pakken og klarlægge dens konsekvenser ikke er et mindre problem for Miljø- og Planlægningsudvalget.

Udvalget har hidtil i lignende situationer med store lovgivninger været godt vant med et godt lovforberedende arbejde fra Miljøministeriets side, med dækkende og uddybende bemærkninger og gennemgang af relevante problemstillinger.

Dette gode princip er desværre brudt med de foreliggende forslag. Der er ingen analyser f.eks. af det åbne land eller det eksisterende klagesystem som oplæg og baggrund for de foreslåede ændringer eller, for at nævne det måske mest flagrante eksempel: bemærkningerne til bonuslokalplanerne, hvor både det, der står, og det, der er udeladt, nærmer sig det direkte manipulerende. Bemærkningerne om, at lignende ordninger findes i dag i forhold til visse regler i bygge-loven og miljøbeskyttelsesloven, er egnede til at efterlade det indtryk, at den type lokalplaner faktisk ikke er noget nyt. Slår man efter i miljøbeskyttelsesloven og i bygge-loven, viser det sig, at de to love intet indeholder, der kan sammenlignes med virkningerne af de her foreslåede bonuslokalplaner.

Det havde også været sagligt fair, om man havde refereret til arealudvalget, hvor dette spørgsmål har været indgående drøftet i en år-række, og hvor et mindretal, bl.a. bestående af en af vore fremmeste miljøretseksperter, Haagen Jensen, af Friluftsrådet og minsandten af Miljøministeriets egen repræsentant, gik imod bonuslokalplaner. Det havde været sobert, om forslagene havde indeholdt en redegørelse for dette arbejde i Arealplanudvalget og en forklaring på, hvorfor ministeriet har skiftet holdning i løbet af 2 år.

Det er faktisk første gang i mine år i Miljøudvalget, at jeg er kommet alvorligt i tvivl om, hvorvidt jeg kan stole på bemærkningerne, og det kan jeg ikke noksom beklage. Forhåbentlig er det et udtryk for stress og fortravlethed i ministeriet og ikke for et nyt princip i det lovforberedende arbejde.

Vi har nu i nogle år haft Brundtlandkommissionens betænkning liggende på vore borde, og uendelig mange pæne ord er sagt om dem. I Socialdemokratiet finder vi, at det nu er på tide, at vi også får virkeliggjort dens grundlæggende princip om en bæredygtig udvikling, og det vil sige ikke blot for det indføjede i nogle miljølove, men også for det inkorporerede som et grundlæggende element f.eks. i vores industri-lovgivning, i vores trafikpolitik osv., osv. Det kræver givetvis nogle lovændringer her og dér, men det kræver først og sidst, at der vises virkelig politisk vilje til at handle, og ud fra det synspunkt vil vi gå konstruktivt ind i forårets arbejde med lovpakken. Som nævnt ligger der mange enkeltforslag i den, vi kan støtte, men vi vil med kritisk sans interessere os for, hvorvidt det er muligt at skabe en politisk vilje til at gennemføre en bæredygtig udvikling også på de områder, hvor det måske vil gøre ondt.

Formanden:

Folketinget har i disse dage besøg af en delegation fra Folkekammeret i DDR under ledelse af Kammerets præsident, dr. Günter Maleuda. Jeg vil gerne byde delegationen hjertelig velkommen og udtrykke håbet om, at delegationen må få nogle udbytterige dage under opholdet her i Danmark. Hjertelig velkommen!

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg skal undlade at holde en førstebehandlingstale i dag. Jeg tror, vi får lejlighed til det på torsdag.

Jeg skal takke ministeren for redegørelsen, og så ville jeg gerne sige, at det ikke er udtryk for spændinger mellem regeringspartierne, når jeg erklærer mig en lille smule uenig med ministeren i første afsnit af ministerens meget fremragende redegørelse.

Når jeg ser tilbage over den år-række, hvor vi har haft miljølovgivning, og hvor vi har arbejdet sammen, fru minister, synes jeg faktisk, der er sket en række meget bemærkelsesværdige fremskridt. Jeg tror, de fremskridt kan iagttages